MOLITVENI TJEDAN 2026. · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

PETAK

Na granici Kanaana

S globalnom misijom

> *"Poslije toga se, najedanput, pojavi pred mojim očima veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i plemena, puka i jezika. Stajali su pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeni u bijele haljine, s palmama u rukama, i vikali jakim glasom: 'Spasenje je djelo našega Boga koji sjedi na prijestolju, i Janjeta!'"* **Otkrivenje 7,9.10**

Podaci su bili tu, slučaj je bio završen. Deset od dvanaest stručnjaka se složilo: Zauzimanje Obećane Zemlje je nemoguće. Njihovi su razlozi imali smisla; stanovnici Kanaana bili su jači i bolje opremljeni, a Izrael nije imao nikakvih izgleda da ih pobijedi. Postojao je samo jedan problem s njihovim podacima: pobuđivali su sumnju u Božje obećanje.

> *"Na noge!" rekao je Bog Abrahamu. "Prođi zemljom uzduž i poprijeko jer ću je tebi predati."* **Postanak 13,17**

Jeste li primijetili da Bog rijetko traži od svojeg naroda da učini ono što izgleda moguće? Da napusti Egipat? Faraon to nikada ne bi dopustio. Da pođe putem koji završava na obali Crvenog mora? Kako su ga trebali prijeći? Da zauzmu Kanaan? Kako?

Primijetite pritom da su prigodom *ulaska* u Obećanu Zemlju, četrdeset godina kasnije, išli za Kovčegom saveza. Jordan se razdvojio kad su svećenici s Kovčegom

stupili u vodu. Kad su jerihonske zidine pale, oni su i dalje išli za Kovčegom, simbolom Božjeg autoriteta u nebeskom Svetištu.

Ali sada su posumnjali u Božje obećanje zato što im ono nije djelovalo razumno. Samo dvojica od dvanaestorice odlučila su vjerovati — ako to Bog traži, sigurno će se i dogoditi. A pošto su promatrači odlučili povjerovati desetorici sumnjalica, ne vjerujući u Božji plan, završili su zaglavljeni u pustinji četrdeset godina.

Kad su već bili okrenuti u smjeru suprotnom od Kanaana, Bog im je otkrio što je namjeravao: to je bilo nešto mnogo više od jednostavnog izviđačkog zadatka preko granice, ili čak osvajanja nekoliko sela. "Tako ja bio živ," rekao je Bog Mojsiju, "*sva* će zemlja biti puna Gospodnje slave." (Brojevi 14,21)

To je isti krajnji cilj koji nalazimo u Otkrivenju, gdje Bog obećava da će obasjati svijet Kristovom slavom (Otkrivenje 18,1). Nedostatak vjere s naše strane neće na kraju osujetiti Njegove planove da povrati vlast nad ovim planetom i uspostavi Kristovo kraljevstvo. Možda ćemo to odgoditi zbog nedostatka vjere, ali nećemo zaustaviti; svijet — i to *cijeli* svijet — bit će obasjan. Zamijetite da Bog nije rekao: "*Ova* će zemlja biti puna Gospodnje slave." Umjesto toga, On polaže svoje pravo na cijelu Zemlju.

Plan je oduvijek bio globalan

Bez obzira na to govorimo li o Crkvi Starog ili Novog zavjeta, Božji cilj uvijek je bio isti: cijeli planet. Pozorno slušajte Njegove riječi preko proroka Izaije:

> *"Postavit ću te za svjetlost narodima, da spas moj do nakraj zemlje doneseš."*
> **Izaija 49,6**

> *"A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom. K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja."* **Izaija 60,2.3**

Prema pravilima velikog sukoba, zasnovanim na Božjem karakteru, On je ljudskom rodu dao izniman stupanj slobode. Slobodni smo da odemo od Njega i živimo kako god nam se prohtije (vidi Djela 14,16). Postojanje svjetskih naroda

dokaz je da je ta sloboda stvarna, a Zvijeri koje u Danielovom viđenju izlaze iz mora oslikavaju kako ova sloboda uzrokuje probleme našem planetu: vjetrovi uzburkavaju površinu vode, i u naraštaju za naraštajem uzrokuju ljudima neopisive patnje i boli srca dok se odnos snaga između vodećih svjetskih sila neprestano mijenja. To su problemi koji neće prestati dok ne zasjedne sud i Sinu Čovječjem ne bude predano Njegovo kraljevstvo:

> *"Njemu bî predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti."* **Daniel 7,14**

Zadatak koji je dan Božjoj crkvi ostatka posljednjih dana istovjetan je onom koji je bio povjeren izraelskom narodu, zato što se Božja ljubav prema grešnicima nije promijenila: trebamo odnijeti Kristovu svjetlost *svim* narodima. "Uto spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba", kaže nam Ivan, "noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku. Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!'" (Otkrivenje 14,6.7)

Stojimo na granici

Kao i stari Izrael, mi se sada nalazimo na samoj granici Obećane Zemlje. Sve što nam je Bog rekao da će se dogoditi — ili se već dogodilo, kao što je to slučaj s većinom Danielovih proročanstava — ili se događa *upravo sada*. I poput Izraela, i mi imamo ohrabrujući izvještaj od nekoga tko je u viđenju ušao u Obećanu Zemlju i donio nam izazov da budemo vjerni:

"Pred nama su velike teškoće i kušnje. Bit će potrebna odlučna hrabrost i ustrajan napor da bismo išli naprijed. Sada doslovno sve ovisi o našoj vjeri u Zapovjednika koji nas je sigurno vodio do sada. Hoćemo li sada dopustiti nevjerovanju da se uvuče? Hoćemo li u slabosti popustiti nepovjerenju i strahu? Hoćemo li načiniti kompromis sa svijetom i okrenuti se od nebeskog Kanaana?"[9] U ovom trenutku pravo je pitanje hoćemo li ponoviti pogrešku starog Izraela i ostati ovdje još jedan naraštaj.

Nema sumnje da je svijet pun zastrašujućih divova. U mislima nam sile tame djeluju kao da posjeduju više sile, više utjecaja i bogatije izvore sredstava. Vidimo zadatak koji nam je povjeren — poruku koju trebamo navijestiti — i dok nas ona pokreće, osjećamo i sjenku straha kad razmišljamo o svijetu kojem bismo je trebali navijestiti: "*Baš tu* poruku? *Tim* ljudima? Kako?"

U napasti smo da se oslonimo na istraživanja — empirijske podatke koji, čini se, dokazuju da kršćanska vjera gubi tlo pod nogama; crkve se smanjuju; mladi ljudi se okreću od religije; ljudi su odustali od objektivne istine. Kako bismo *taj i takav* svijet trebali obasjati Kristovom slavom? Čini se da je to poslanje osuđeno na neuspjeh.

Ali sâm nas Bog podsjeća na isto ono što je učinio na dan kada je Izrael odlučio odbiti izazov: "Poslije toga opazih nekoga drugog anđela gdje silazi s neba. Imao je veliku moć, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja." (Otkrivenje 18,1)

Bog nas izaziva da polažemo pravo na svijet koji će pripadati Njemu. Podigni nogu i zakorači! Pobijedi strah i prijeđi preko granice Kanaana! Shvati da je potrebna hrabrost vjerovati u Boga usprkos onome što kritičari kažu. Budi vjeran! Reci nekome što znaš o Isusu! Budi dio svjetlosti koja će obasjati cijeli svijet!

• • •

BILJEŠKE

9. Ellen G. White, *Review and Herald*, 29. studenoga 1881.

JEDNIM GLASOM

Zastanimo, pomolimo se i podijelimo ovu poruku dalje.

JedanGlas27